

ENSKA

EFNI FYRIR KENNARA

A: Mat á getu nemanda til að lesa á eigin móðurmáli

A1: Framburður á einstaka stöfum stafrófsins

b	[bi]	w	[Tvöfalt vaff (dobbel jú)]	r	[ar]	x	[eks]
a	[ei]	e	[i]	f	[ef]	g	[dji]
h	[eitx]	i	[æ]	y	[uæ]	z	[zed]
n	[en]	t	[ti]	v	[vi]	l	[el]
u	[iu]	d	[di]	j	[djei]	m	[em]
p	[pi]	o	[ó]	c	[si]	q	[kiu]
s	[es]	k	[Kei]				

A2: Texti sem lesa á

The Wind and the Sun were disputing which was the stronger. Suddenly they saw a traveller coming down the road, and the Sun said: "I see a way to decide our dispute. Whichever of us can cause that traveller to take off his cloak shall be regarded as the stronger. You begin." So the Sun retired behind a cloud, and the Wind began to blow as hard as it could upon the traveller. But the harder he blew the more closely did the traveller wrap his cloak round him, till at last the Wind had to give up in despair. Then the Sun came out and shone in all his glory upon the traveller, who soon found it too hot to walk with his cloak on.

A2: Hjóðritun á textanum

Þe uind and ðe sön uere dispjúting hvitsj uas ðe stronger. Söddenlí ðei so a traveller komming dávn ðe ród, and ðe sön sed: „æ sí a uai tú desæd ár dispjút. Uitjever of ös kan kos ðat traveller tú teik off his klók shal bí regardid as ðe stronger. Jú begin.“ Só ðe sön retæred behænd a klád, and ðe uind began tú bló as hasd as it kúd öpon ðe traveller. Böt ðe harder hí blú ðe mor klóslí did ðe traveller rap his klók aránd him, till at last ðe uind had tú giv öp in desper. Þen ðe sön keim át and sjóne in al his glóri öpon ðe traveller, hú sún fánd it tú hard tú uak uip his klók on.

A2: Þýðing á textanum

Vindurinn og sólin ræddu hvort þeirra væri sterkara. Allt í einu sáu þau ferðalang koma niður götuna og sagði: „Ég veit hvernig við getum leyst málið. Það okkar sem getur fengið ferðalanginn til að fara úr frakkanum er sterkara. Þú byrjar.“ Sólin faldi sig á bak við ský og vindurinn byrjaði að blása af öllum mætti á ferðalanginn. Eftir því sem hann blés meira vafði maðurinn frakkanum betur um sig og að lokum varð vindurinn að gefast upp. Þá kom sólin fram og skein í allri sinni dýrð á ferðamanninn sem fannst fljótlega of heitt til að vera í frakkanum.